

A Fővárosi Ítéletábra a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Dombi Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Dombi Viktor ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. február 13. napján kelt 22.P.22.586/2017/13. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül együttesen fizessen meg az alpereseknek 90.000 (Kilencvenezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perkoltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 168.000 (Százhatvannyolcezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy a ...-én kiadott közleményben valótlanul állította, hogy a felperes az ...-ös autópálya útvonalára vonatkozóan olyan javaslatot tett, mely ... földjeit érintené és ezért ő a kisajátítások miatt anyagi előnyhöz jutna, megsértette a felperes jóhírnevét.

Megállapította továbbá, hogy a II. rendű alperes azzal, hogy az ... -i ... valótlanul állította, miszerint a felperes az ...-ös autópálya útvonalára vonatkozóan olyan javaslatot tett, melynek megvalósítása esetén a felperes egy párttársával anyagi előnyhöz jutna, megsértette a felperes jóhírnevét.

Kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül a felpereshez írt, a felperes által nyilvánosságra hozható levélben a fenti jogsértés miatt fejezzék ki sajnálkozásukat a jogsértés tényének elismerése mellett.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 450.000 forintot, valamint annak ...-tól a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 forintot, valamint annak ...-tól a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezte az alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül egyetemlegesen 76.200 forint perköltséget.

Kötelezte az I-II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg az államnak az adóhatóság külön felhívására fejenként 36.000 forint kereseti illetéket.

Határozata indokolásában felhívta a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdését, a Ptk. 2:43. § d) pontját, a Ptk. 2:45. § (2) bekezdését, és rögzítette, hogy a peres felek között az nem volt vitás, miszerint az I-II. rendű alperesek a per tárgyát képező nyilatkozatokat megtették, a közlemények tartalma a felperes által csatolt bizonyítékokból megállapítható volt. Ezért abban kellett állást foglalnia, hogy ezen nyilatkozatok tényállításnak, vagy véleménynyilvánításnak minősülnek-e, és a felperes jóhírnevét sértik-e.

Megállapította, hogy az alperesi nyilatkozatoknak azon része, miszerint a felperes útvonaljavaslata párttársának, ... a földjeit érintené, ezáltal azok kisajátítás alá esnének, tényállításnak minősül, míg a nyilatkozatok azon része, miszerint a felperes párttársával együtt megvalósított cselekménye földspekuláció, illetve, hogy így kívánnak pénzhez jutni - félretéve az ... érdekeit -, véleménynyilvánításnak minősül, melynek alapját az előbbi tényállítások képezték. Így a perben azt kellett értékelni, hogy azon vélemény, miszerint a felperes párttársával együtt földspekulációra készül, valós tényekből levont okszerű következtetésnek minősül-e. Amennyiben nem, úgy az alperes a valótlan tényállításokkal megsértheti a felperes jóhírnevét függetlenül attól, hogy a felperes nem vitásan politikai közszereplőnek minősül, akinek magasabb a tűrési kötelezettsége.

A tényállításokat vizsgálva rögzítette, hogy az alpereseknek kellett bizonyítaniuk annak valóságát, hogy a felperes útvonaljavaslata párttársa, ... földjeit érinti. Ezt a tényállítást a perben az alperesek nem tudták bizonyítani. Az I. rendű alperes által készített, és a közlemény során is közzétett rajz erre nem volt alkalmas, ahogyan a csatolt tulajdoni lapok, a térképmásolat, a Google térkép-másolat, illetve a felperesi sajtótájékoztatóról készült fényképfelvételek sem. Ezekből ugyanis mindössze arra lehetett következtetést levonni, hogy alatt, a ... és a ... gyár között ingatlanjai vannak, és a felperesi útvonalterv szerint az autópálya valahol ... alatt csatlakozna be a már meglévő útba. Figyelemmel azonban arra, hogy a felperes által javasolt útvonalterv pontos nyomvonala sem ezen bizonyítékokból, sem a sajtótájékoztatón készült videó-felvételből nem volt megállapítható, nem lehetett ítéleti bizonyossággal rögzíteni, hogy a felperesi útvonalterv érintette ... földjeit. A bíróság ezért azt állapította meg, hogy az alperes ezzel kapcsolatos tényállításai valótlanok.

A fentiekre tekintettel a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerint a jóhírnévsértést megállapította, és a c) pont alapján az alpereseket elégtétel adásra kötelezte oly módon, hogy feljogosította a felperest az elégtételadást tartalmazó levél nyilvánosságra hozatalára is.

A sérelemdíj körében a jogsértés súlyát, a felróhatóság mértékét, a felperesre és a környezetére gyakorolt hatást vette figyelembe. Megállapította, hogy ... tanú nyilatkozata alátámasztotta, miszerint a sérelmezett kijelentések hatására a felperes megítélése ... környékén hátrányosan változott. A jogsértés súlya, illetve a felróhatóság mértéke körében értékelte azt is, hogy az alperesek nem adtak lehetőséget a felperesnek arra, hogy nyilvános vitában álláspontját megvédje, valamint, hogy az alperesek nem tanúsítottak kellő körültekintést azelőtt, mielőtt nyilatkozatukat

megtették volna, emellett - a II. rendű alperes előadása szerint - az ügyben sem ..., sem a felperessel nem konzultáltak mielőtt nyilatkozatukat megtették. Pusztán a felperes sajtótájékoztatón elhangzott nyilatkozatára és a beszerzett hiteles térképmásolatokra hagyatkoztak, emellett az általuk készített térképet úgy állították be, mintha az a felperestől származna. Figyelembe vette azt is, hogy a felperes ... érdekeltsgű országgyűlési képviselő, akinek nem pusztán a sérelmezett tényállítás, hanem az a következtetés is nyilvánvalóan sérti személyiségi jogait, és alkalmas politikai pályafutása hátrányos befolyásolására, miszerint ... város érdekeit mellőzve párttársával együtt kíván anyagi előnyhöz jutni. Úgy ítélte meg, hogy mindezen körülményekre tekintettel a felperes által kért sérelemdíj összege nem eltűzött mértékű, ezért a kereseti kérelemnek megfelelően marasztalta az alpereseket, és kötelezte őket a jogsértést megvalósító nyilatkozatok megtételének napját követő naptól késedelmi kamat megfizetésére.

A Pp. 78. § alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélet ellen az I-II. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést, elsődlegesen annak megváltoztatását, a kereset elutasítását, és annak megállapítását kérve, hogy az I. rendű alperes ... napján kiadott közleményben közreadott nyilatkozata, miszerint a felperes az ...-ös autópálya útvonalára vonatkozóan olyan javaslatot tett, amely ... földjeit érintené, és ezért ő a kisajátítások miatt anyagi előnyhöz jutna, továbbá a II. rendű alperesnek az ... -napján közreadott ... elhangzott nyilatkozata, miszerint a felperes az ...-ös autópálya útvonalára vonatkozóan olyan javaslatot tett, amely ... földjeit érintené és ezért ő a kisajátítások miatt anyagi előnyhöz jutna, nem alkalmas a felperes jóhírnevének megsértésére. Másodlagos fellebbezési kérelmük az ítélet hatályon kívül helyezésére irányult, míg harmadlagosan az alpereseket terhelő sérelemdíj mellőzését, ennek hiányában összegének mérséklését kérték.

Arra hivatkoztak, hogy az ... környéki autópálya nyomvonala okkal volt tárgya a közbeszédnek, a peres felek politikai közszereplők, a tárgybéli nyilatkozatot is közszereplésük körében tették, a választásokat megelőzően, a választópolgárokhoz címezve azt. Az elhangzottakat ezért a 36/1994. AB határozatban foglaltakra tekintettel politikai nyilatkozatként kell értékelni. Az ilyen nyilatkozatok esetében elfogadható a nyers, figyelemfelkeltő stílus, a markáns bírálat, a bizonyos fokú túlzás, és nem várható el a nyilatkozattevőtől, hogy közlését megkérdőjelezhetetlenül igazolja. Kiemelték, azért a sajtótájékoztatón elhangzottakból indultak ki, mivel a felperes nem készített olyan térképet, amelyen az általa javasolt útvonal látszódná. A felperes nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani az alperesi állítás ellenkezőjét, azt, hogy az általa javasolt útvonal nem érinti ... földjeit, az viszont bizonyított tény, hogy alatt külterületi földjei vannak, ahogyan az is, hogy a felperes javaslata szerint az út ... alatt, külterületen csatlakozna be az autópályába. Ezért - az ítéletben foglaltakkal szemben - nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy a felperes által javasolt útvonal nem érintené ... földjeit. Alappal juthattak így arra a következtetésre, hogy a felperes által javasolt útvonal ... földjeit érintheti, és ebből okszerűen következtethettek arra is, hogy az útvonal megépítése esetén kisajátítási eljárásra kerülhet sor, amely ... oldalán vagyonnövekedést eredményez.

A perbeli közlések tehát olyan következtetések, amelyek okszerűtlennek nem tekinthetők. A kártalanítással kapcsolatosan a feltételes mód használata egy jövőbeni, hipotetikus eseményre utal, mely következtetés, és melynek az a ténybeli alapja, hogy a felperes által javasolt - de szakszerűen meg nem jelölt - útvonal ... alatt csatlakozott volna be az autópályába, így érinthette volna alatti ingatlanjait. E tények ismeretében fogalmazták meg az alperesek részéről a kifogásolt értékítéletet, melynek igazságtartalma nem igazolható, így bizonyítás tárgya sem lehet. A sérelmezett kijelentések nem minden alapot nélkülözöek, kifejezőmódjukban nem tekinthetőek indokolatlanul bántóak, sértőek, nem lealacsonyító jellegűek, így személyiségi jog megsértésére nem alkalmasak.

Megjegyezték, hogy egyetlen alkalommal sem állították azt, hogy a térképet a felperes készítette, vagy az tőle származna, azt kizárólag szemléltetésre használták fel.

Másodlagos, hatályon kívül helyezés iránti kérelmüket elsősorban azzal indokolták, hogy az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes személyes meghallgatására irányuló bizonyítási indítványukról elmulasztott dönteni. Hivatkoztak továbbá arra, hogy ... tanúvallomását az elsőfokú bíróság elfogultsága ellenére figyelembe vette, és értékelte a sérelemdíj összegének megállapításakor, holott azt ki kellett volna rekeszteni a bizonyítékok köréből. Utaltak a ... által a II. rendű alperes ellen indított büntetőeljárásra, valamint arra, hogy a felperes és ... egy politikai párt tagja. Hivatkoztak továbbá arra, hogy nem értékelhető a terhükre, felróhatóságukat nem alapozza meg, hogy nem került sor nyilvános vitára. A felperes is politikus, a politikus kötelezettsége az, hogy közérdeklődésre számot tartó témában mihamarabb reflektáljon az őt ért kritikára. Nem értékelhető a terhükre az sem, hogy nem ellenőrizték a véleménynyilvánításuk alapjául szolgáló információ valóságtartalmát. Senki sem köteles ugyanis arra, hogy kellő körültekintés mellett a véleményének kifejtését megelőzően ellenőrizze az annak alapjául szolgáló adatok valóságtartalmát. A szabad véleménynyilvánítás az Alaptörvényben rögzített alapjog, mely a szabad kommunikációt, mások véleménye formálásának és a meggyőzés lehetőségét védi.

A sérelemdíjat támadó fellebbezési kérelmüket a felperes közszereplői minőségére, a jogsértés súlyára, és arra alapították, hogy a felperes nem adta indokát, hogy mire alapítja ezen igényét.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására, és az alperesek perköltségben történő marasztalására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, abból okszerű következtetéseket levonva hozta meg ítéletét, amelynek során sem anyagi, sem eljárásjogi szabályokat nem sértett. A fellebbezés ezért nem megalapozott.

Hangsúlyozta, hogy az alperesek nem hipotetikusan, és nem feltételes módon fogalmaztak, hanem tényként állították, hogy a felperes által megjelölt nyomvonalterv párttársa földjén vezet keresztül. Téves a fellebbezés azon indokolása, hogy neki kellett volna bizonyítania az alperesek által állítottak ellenkezőjét. A Pp. 164. § (1) bekezdésére és a PK 14. számú állásfoglalás alapján az állított tényeket az alpereseknek kellett volna bizonyítaniuk, akik azonban bizonyítási kötelezettségüknek nem tettek eleget. Megjegyezte, hogy az alperesek maguk is azt állították, hogy nincsen konkrét útvonalterv, ennek hiányában pedig nem jelölhető meg egyértelműen az sem, hogy milyen földterületeket érint a javasolt nyomvonal. Nem felel meg a valóságnak ugyanakkor, hogy ... földterületei a ... alatt található külterületi részen helyezkednek el, hiszen azok ténylegesen a ... üzeme és a ... felett találhatóak, ezen gyáregységek lebontása nélkül kisajátításuk is lehetetlen volna. Utalt továbbá ... tanúvallomására, miszerint nem is állt volna érdekében a földek kisajátítása, ami a földspekulációs célzatot szintén kizárja.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg ítéletével, hogy az alperesek nem kellő gondossággal jártak el nyilatkozatuk megtétele előtt. Véleménye szerint az alperesek kijelentései kifejezetten rosszhiszeműen, célzatosan a lejárására irányultak. Hivatkozott arra, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága csak a jóhiszemű nyilatkozót védi, és nem terjed ki a jóhírnév sérelmére alkalmas valótlán tények közlésére akkor, ha a nyilatkozó tudatában van a közlés valóságának, vagy elvárható lett volna tőle a közölt tények valóságtartalmának vizsgálata. A 36/1994. AB határozathoz kapcsolódóan kiemelte, hogy az abban foglaltak a bizonyítási kötelezettség alól nem mentesítenek, közéleti vita során sem lehet ugyanis valótlán tényeket állítani. A bizonyíthatóan hamis tények nem állnak alkotmányos védelem alatt, emellett a közszereplőkkel

szemben fokozattan elvárható, hogy megfelelő ténybeli alapok birtokában, sokoldalúan tájékozódva tegyenek nyilatkozatokat. Érvelése szerint ezért az, hogy a közlés a választópolgárokat célozta a jogsértés megítélése szempontjából éppenhogy súlyosító körülmény, mivel a politikusoktól magasabb fokú gondosság várható el. Vitatta azonban azt is, hogy az adott esetben közéleti vitáról lenne szó, hiszen az alperesek a vitától elzárkóztak, neki megszólalási lehetőséget nem biztosítottak.

Az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos fellebbezési kérelem kapcsán arra hivatkozott, hogy nem merült fel olyan lényeges eljárásjogi szabálysértés, amely ilyen döntés meghozatalát indokolná. A II. rendű alperest az elsőfokú bíróság meghallgatta, nem felel meg a valóságnak, hogy ne döntött volna ezen bizonyítási indítványról. A tanú elfogultsága az ítélet hatályon kívül helyezését nem eredményezheti, ilyen esetben a tanúvallomás a bizonyítékok köréből kirekeszthető, amire azonban az adott esetben nem volt ok. ... tanúkénti meghallgatása indokolt volt, és az általa elmondottak valóságtartalmával kapcsolatosan kétely nem merült fel.

Utalt továbbá arra, hogy sérelemdíj iránti igényét mind összecszerűségében mind ténybeli alapjait illetően kellően megindokolta, a fellebbezés e körben felhozott érvei szintén megalapozatlanok. Kiemelte, hogy a jogsértés által okozott hátrányt közszereplői minősége csak fokozza, hiszen az adott esetben egy nagyon súlyos, korrupciós szándékot tükröző magatartással vádolták, ami hátrányosan hat politikai szerepvállalására. A kedvezőtlen hatásokat ... tanúvallomása igazolta, egyébiránt ezen hátrányok bekövetkezése köztudomású tényként is elfogadható, melynek kompenzálására szolgál a sérelemdíj. A sérelemdíj összegének meghatározásakor nem csak a reparációs, de a repressziós célzatra is figyelemmel kell lenni, így véleménye szerint a megítélt összegek eltúlzottnak semmiképpen nem tekinthetők.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt arra mutat rá, hogy nem volt ok az ítélet hatályon kívül helyezésére, nem történt ugyanis olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely ezt indokolta volna. Helytállóan utalt a felperes fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a fellebbezésben felhozott indokok az ítélet hatályon kívül helyezésére nem adnak alapot; az elsőfokú bíróság a II. rendű alperest személyesen meghallgatta, az erre irányuló indítványnak eleget tett. ... a tanúkenti meghallgatása során pedig úgy nyilatkozott, hogy tud elfogulatlan tanúvallomást tenni, nem volt akadálya annak, hogy vallomását az elsőfokú bíróság figyelembe vegye.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság elmulasztotta vizsgálni azt, hogy a kifogásolt közlések a közügyek szabad vitatásával állnak-e összefüggésben. A perbeli esetben elsődlegesen abban kellett állást foglalni, hogy a sérelmezett kijelentések közügyekben, közérdekű vitában való megnyilvánulásoknak minősülnek-e.

A közügyek szabad vitatása körében irányadó a 13/2014. (VI. 18.) AB határozat 39. és 40. pontja, mely a bíróság által vizsgálandó szempontokat foglalja össze. E szerint, amennyiben a közlés módja, körülményei, tárgya, kontextusa és annak apropója, aktualitása, valamint célja alapján az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy az az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdés szerinti véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalom alatt áll. Ezt az álláspontot tükrözi az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata is, mely a közügyek szabad vitatását szintén szélesebb körben biztosítja. Állást kell foglalni abban is, hogy a közlés értéktételnek vagy tényállításnak minősül. Ennek elhatárolásához, illetve a közügyek vitatásának körén kívül eső közlések értékeléséhez ugyancsak a hivatkozott AB határozat ad iránymutatást. Fontos kiemelni azonban, hogy az Alkotmánybírósági határozat szerint a közügyek szabad vitatását

védő szélesebb jogi oltalom is korlátozható kivételes esetben a személyiségi jogok védelme érdekében. A bíróságnak ezért a kijelentéseket a szempontrendszer minden elemére figyelemmel kell vizsgálnia, tekintettel a politikusok által kifejtett politikai vélemények fokozott védelemére is. Nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy a felperes és a II. rendű alperes is politikus, míg az I. rendű alperes politikai szervezet. A per tárgyát képező közlések az ...-ös autópálya építésével, a lehetséges útvonaltervekkel kapcsolatosak, a felperes nyilatkozatában a tervezett helyett eltérő nyomvonalat javasolt, melyre az I. rendű alperes a Facebook oldalán, a II. rendű alperes az ... városi tévében reagált a sérelmezett módon.

Egy olyan jelentős fejlesztés, mint az autópályához történő csatlakozás, az út nyomvonalának kialakítása fontos társadalmi kérdés, amelyben a közélet szereplői rendszerint állást foglalnak, kifejtik saját érveiket, illetve az ellentétes álláspontokat bírálják. Számos eseti döntés foglalkozik azzal, miszerint a politikusoknak számolniuk kell a kritikával, ami a nyilvánosság előtt, közügyeket érintően tett nyilatkozataik miatt érheti őket. A bíróságnak azonban nem feladata ezen bírálatok helytállóságának értékelése, kizárólag annak módja, stílusa, az adott közéleti témához kötődése vizsgálható.

A perbeli esetben az volt megállapítható, hogy a sérelmezett alperesi megnyilvánulások nem lépték túl a közügyek demokratikus megvitatásának elfogadott kereteit; azok az érintett tárgykörön belül maradván, a politikai véleményekre általában jellemző sajátosságokkal bírtak.

Kiemeli a Fővárosi Ítéltábla, hogy az 57/2001 (XII. 5.) AB határozatban foglaltak alapján a politikai vélemények csak szűk körben korlátozhatóak, emellett a felperest mint politikust fokozott tűrési kötelezettség terheli a megnyilvánulásait ért bírálatokkal, támadásokkal szemben. A 7/2014. (III. 7.) AB határozat alapján a véleménynyilvánítás szabadsága kiterjed mind a szólás, a megnyilvánulás szabadságára, mind a egyén személyes meggyőződését kifejező álláspontra, tehát a gondolati tartalom szabadságára, függetlenül attól, hogy az egyébként helytelen vagy elítélendő. Ide tartoznak a tényközlések is, mivel egy tény közlése is kifejezhet véleményt, e nélkül a véleménynyilvánítás ellehetetlenülne.

Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a rendelkezésre álló felvétel alapján a felperes által javasolt út helye, nyomvonala nem volt egyértelműen meghatározható, az azonban tény, hogy ... a felperes által javasolt környéken fekszenek külterületi ingatlanjai. Nem tekinthető ezért minden alapot nélkülözőnek a politikai vitában kifejtett alperesi álláspont.

Mindezekből következően az adott esetben a felperes jóhírnevének védelmével szemben a közéleti vitában kifejtett politikai véleménynyilvánítás szabadsága élvez elsőbbséget.

Azt csupán megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes - az alperesek e körben tanúsított magatartásától függetlenül - nem volt elzárva attól, hogy az alperesi kijelentésekre reflektáljon; politikusként adott volt számára a lehetőség, hogy az alperesek által közöltek a nyilvánosság előtt bármikor cáfolja, e körben érvelése szintén nem foghat helyt.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

Az alperesek fellebbezése eredményre vezetett, a felperes teljes egészében pervesztes lett, így a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes viseli az első- és másodfokú eljárással felmerült költségeket. A keresethalmazatra tekintettel, a pertárgyértéket az Itv. 39. § (2) bekezdés b) pontja, illetve az Itv.

39. § (2) bekezdés c) pontja alapján duplán kellett számítani, így a felperes a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja valamint 3. § (5) bekezdése szerint számított együttes első- és másodfokú perköltség, összesen 90.000 forint, továbbá az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint számított kereseti, valamint az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján számított fellebbezési illeték, összesen 168.000 forint megfizetésére is köteles.

Az alperesek fellebbezésükön 60.000 forint illetéket leróttak, melynek visszaigénylésére jogosultak az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján.

Budapest, 2018. szeptember 20.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kepesné dr. Bekő Borbála s.k.
előadó bíró
bíró

Dr. Kovács Éva s.k.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő